

Teza: skarga na przewlekłość w postępowaniu dyscyplinarnym.

Artykuł 3 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki zawiera zamknięty katalog postępowań, w których stronom lub innym uczestnikom postępowania przysługuje prawo do złożenia skargi na przewlekłość postępowania i podmiotów do tego legitymowanych. Przepis ten nie wymienia w ogóle postępowania dyscyplinarnego, co oznacza, że w tym postępowaniu skarga taka nie przysługuje.

Sygn. akt WO-8/21

POSTANOWIENIE
z dnia 10 lutego 2021 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki /sprawozdawca/

Sędziowie: SWSD Leszek Korczak

SWSD Daniela Sosin

Protokolant: Magdalena Senderska

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2021 r. na posiedzeniu

skargi radcy prawnego W. K. na przewlekłość postępowania dyscyplinarnego prowadzonego przez Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w K., sygn. akt R.D.730/2020/Wa

postanawia

1.
odrzuć skargę
2.
kosztami postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym obciążyć Krajową Izbę Radców Prawnych

WO - 8/21

Uzasadnienie

W dniu 11 stycznia 2021 r. radca prawny W. K. złożył skargę na przewlekłość postępowania dyscyplinarnego prowadzonego przez Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w K. pod sygn. akt R.D.730/2020/Wa, powołując się na przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIRP ustalił i zważył, co następuje:

Skarga nie podlega rozpoznaniu.

Artykuł 3 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki zawiera zamknięty katalog postępowań, w których stronom lub innym uczestnikom

postępowania przysługuje prawo do złożenia skargi na przewlekłość postępowania i podmiotów do tego legitymowanych. Przepis ten nie wymienia w ogóle postępowania dyscyplinarnego, co oznacza, że w tym postępowaniu skarga taka nie przysługuje. Brzmienie wskazanego przepisu jest jednoznaczne i nie budzi wątpliwości interpretacyjnych, czego dowodzi jednolite stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone co do skarg na przewlekłość w postępowaniach dyscyplinarnych sędziów (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 marca 2009 r. KSP 2/2009, Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Dyscyplinarnych 2009, poz. 139) i adwokatów (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2005 r. KSP 3/2005, OSNKW 2005/9).

Skarżący nie jest więc uprawniony do wniesienia takiej skargi. Zgodnie zaś z art. 9 ust. 2 wspomnianej ustawy, sąd odrzuca skargę wniesioną przez nieuprawnionego.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji postanowienia.